

روایت محمود دولت آبادی از تاریخ‌نگار شهیر دربار غزنوی

بیهقی؛ راوی استبداد و فروپاشی آن

دوشنبه ۲ آبان ۱۴۰۱_ ۲۷ ربیع الاول ۱۴۴۴_ ۲۴ اکتبر ۲۰۲۲

شهرنامه

روزنامه سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

واکنش انسبه خزعلی به یک ویدئوی جنجالی:

تعرض پلیس «داستان سرایی» بود

سال هفتم _ شماره ۲۰۴۵ _ ۸ صفحه _ قیمت ۲۰۰۰ تومان

نفوذ به سرور پست الکترونیک تأیید شد

دستبرد سایبری به سازمان انرژی اتمی

شرح در صفحه ۲

دانشگاه از ورود برخی دانشجویان جلوگیری می‌کند

روز ناآرام شریف

اظهارات تازه مصطفی میرسلیم هم حاشیه‌ساز شد؛

پیرمرد پر حاشیه

کوچک‌تر شدن سفره اقشار ضعیف با رسیدن نقدینگی به بیش از ۵ هزار میلیارد تومان؛

صدای فقر بلندتر شد

روسای جمهوری اوکراین و روسیه یکدیگر را متهم کردند

شبح تسلیحات غیر متعارف پرسر اروپای سرد

دیدار نماینده رئیسی با خانواده «مهسا امینی»

توضیح پلیس درباره ویدیوی منتسب به «غزاله چلاوی»

گزارش همدلی از انباشت بدهی یک سازمان بیمه‌گر به بیمارستان‌ها

دود بدحسابی تامین اجتماعی در چشم مردم

بارش‌های پائیزی امسال ۸۰ درصد کمتر از حد طبیعی است

خش خش خشک پائیز

سرمقاله

بر خورد امنیتی با دانشگاه؛ پر از هزینه، خالی از فایده

ولایت‌الله شجاع‌پوریان مدیر مسئول

یادداشت‌ها

لزوم سیاست‌ورزی در پرتو مروت و مدارا

اهداف آمریکا از نظامی کردن قاره سبز

خومگس؛ از اتل لیلیان تا شاملو

توضیح پلیس درباره ویدیوی منتسب به «غزاله چلاوی»

شلیک از اسلحه فرد فریم نخست کشته شده است. سرهنگ علی قیصری رئیس پلیس آگاهی استان مازندران در این خصوص به فارس گفت: در این فیلم ادعا شده که فرد مورد اصابت آن گلوله مرحومه چلاوی بوده است در صورتی که بررسی‌های ما نشان می‌دهد ویدئو پخش شده قطعاً کشته شده است. وی ادامه داد: همانطور که در فیلم مشخص است زاویه تیراندازی از بالا و ارتفاع به سمت پایین بوده در حالی که رد گلوله بر پیکر مرحوم چلاوی نشان می‌دهد که گلوله از جلو به عقب، از راست به چپ و از پایین به بالا به وی شلیک شده است که این سه زاویه نشان می‌دهد هیچکدام از گلوله‌ها از بالا شلیک نشده بلکه فردی از بین جمعیت (هم تراز با خانم چلاوی) به وی شلیک کرده است. نکته دیگری که سرهنگ قیصری بدان اشاره می‌کند آن است که موارد متعددی از اصابت تیر به مأموران امنیتی از بین جمعیت معترضان (مانند آنچه برای مرحوم چلاوی رخ داده) در تجمعات مشابه به وقوع پیوسته است.

خزعلی: تعرض پلیس «داستان سرایی» بود

مشخص شدن عدم وجود سلاح، ایشان رها شده است. به گفته معاون امور زنان و خانواده رئیس جمهوری، در مجموع کمتر از یک دقیقه بازداشت این خانم به طول انجامیده بوده است و این امر بیانگر آن است که همه «داستان سرایی‌ها» در این زمینه «خنده‌دار» و غیر قابل تصور است چه برسد به باور و البته نشانگر شدت خبثت دشمن در اشاعه دروغ و افترا است. خزعلی با اینا اینکه شاید یکی از دلایل این شایعات و مظلومیت نیروی انتظامی، خود نیروی انتظامی است که لازم است اطلاع‌رسانی به موقع و به‌هنگام روایت هر حادثه را عهده دار شود، افزود: امیدوارم همانطور که قبلاً گفتم نشان و جایگاه این نیروی مقتدر برای حفظ امنیت مال و جان و ناموس مردم حفاظت شود و بی‌شک مردم عزیزمان قدرتان این زحمات بوده و خواهند بود.

یادداشت

اهداف آمریکا از نظامی کردن قاره سبز

سیف‌الرضا شهبایی - آمریکا تصمیم گرفت ۴۲۰۰ نیرو از پایگاه لشکر ۱۰۱ هوایردش در «فورت کمپبل» ایالت «کنتاکی» را، که یکی از نیروهای نظامی زنده این کشور با توانمندی و قدرتمندی بالا است و در زمان‌های خاص از آن استفاده می‌شود را در هفتمین ماه درگیری‌های نظامی در اوکراین برای تقویت جناح شرقی ناتو در کشور رومانی که یکی از کشورهای شرق اروپا و عضو ناتو می‌باشد اعزام و در این کشور مستقر کند. کاری که از بدو درگیری‌های نظامی در اوکراین انجام نداده بود. اعزام این نیروها در این مقطع از چند دلیل خارج نیست: ۱- در آستانه انتخابات گنگره آمریکا که در ماه نوامبر آینده برگزار می‌شود مقامات کاخ سفید به این جمع‌بندی رسیدند با ایجاد فضای نظامی و به بهانه دفاع از کیان ناتو و اعزام نیرو به شرق اروپا، آرای رای‌دهندگان آمریکایی را به نفع نامزدهای حزب دمکرات جلب کنند. ۲- وضعیتی خاص برای نیروهای ناتو در حال رخ دادن است. این سازمان بزرگ نظامی حساس خطر کرده و فرماندهان آن پیش‌بینی می‌کنند ممکن است در آینده نزدیک درگیری‌های اوکراین به سمت‌وسویی پیش برود که ناتو مجبور شود مستقیماً وارد عرصه نبرد نظامی شود و از اکنون دست به اقدامات پیش‌گیرانه زند. ۳- آمریکا و اروپا پیش‌بینی می‌کنند معادلات نظامی در اوکراین به نفع روسیه پیش می‌رود و در این صورت امکان دارد در مرحله بعد، روسیه وارد قلمرو ناتو شود و به این خاطر در حال استقرار نیروهای نظامی زنده هستند. باید توجه داشت «جان لوباس» معاون فرماندهی لشکر مزبور گفته است: «آماده دفاع از هر اینچ خاک ناتو هستیم». ۴- موفقیت احتمالی روسیه در اوکراین، به اعتبار سیاسی و نظامی آمریکا و اروپا ضربه خواهد زد. به‌طوری‌که «پنس استو لنتبرگ» دبیرکل ناتو در اجلاس دو روزه وزیران دفاع ناتو در بروکسل که در روزهای ۲۰ و ۲۱ مهر ۱۴۰۱ تشکیل شده بود گفت: «پیروزی روسیه در اوکراین شکست ناتو خواهد بود و متحدان این پیمان نظامی نباید اجازه دهند چنین اتفاقی روی بدهد.» آمریکایی‌ها خود را در وضعیتی دیدند که برای جلوگیری از چنین اتفاق باید از لشکر ۱۰۱ هوایرد استفاده کنند. ۵- اروپا از ادامه درگیری نظامی در اوکراین نگران است و خود را بازنده این درگیری می‌داند که در دو سوی آن مسکو و واشنگتن قرار دارند؛ در نتیجه آمریکا با اعزام نیروهای زنده به نزدیک اوکراین از یک سو، می‌خواهد قوت قلبی برای اروپا باشد و از دیگر سو، اگر اروپا حاضر نتواند در شرایط خاص همکاری کند، نیروهای آمریکایی به محل درگیری نزدیک باشند. ۶- موفقیت احتمالی روسیه در اوکراین جنگ را بالا بکشد تا در سایه مشتعل شدن جنگ، دنیا را وارد فضای جدید نظامی کند. بهانه ربه‌ران این کشور این است که در چنین وضعیتی منافع آمریکا بیشتر حفظ خواهد شد. ۷- واشنگتن می‌خواهد با افزایش تنش، چرخ‌های کارخانجات تولیدات جنگ افزارهای نظامی را سرعت بیشتر بدهد تا ضمن ایجاد اشتغال، بخشی از مشکلات اقتصادی که آمریکا با آن مواجه است، را کاهش دهد. اعزام نیروهای لشکر ۱۰۱ به هر دلیلی باشد و نظامی کردن فضای اروپا، به نفع قاره سبز نخواهد بود و می‌تواند جنگ جدیدی را در اروپا دامن بزند که تبعات آن مثل دو جنگ اول و دوم، جهان را در بر بگیرد.

یادداشت

لزوم سیاست‌ورزی در پرتو مروت و مدارا

محمد رضا چمن‌نژادبان - بیست و یک ماه از حوادث ناگوار و خسارت‌بار اخیر می‌گذرد. در این مدت کوتاه، اما پر از اتفاق مردم و نظام سیاسی از نظر جانی، مالی و حیثیتی دچار خسارات داخلی و بین‌المللی شده‌اند. از سر ناچاری و مصلحت‌موقتی و برخلاف رویه همیشگی، صدا رسانه ملی برنامه‌های تحت عنوان گفت‌وگو ترتیب داد و برخی از علمای دانشگاهی و جامعه‌شناسان را دعوت کرد. مشخص بود که دعوت این افراد بی‌نوعی برای میانجی‌گری بود. تا غائله را چاره اندیشی کرده و به‌نفع منافع و امنیت ملی ختم بخیر نمایند. در این برنامه‌ها بخش‌هایی از علل و عوامل ناآرامی مدیریت، غفلت‌ها و مطالبات بر زمین مانده اقشار مختلف بیان شد. پاره ای آسیب‌های جدی مانند بی‌توجهی به شکاف‌های بین‌نسلی، نیازهای اولیه، معیشت حداقلی، حقوق زنان، طرد نخبگان، اخراج گروه‌های مرجع و متوسط از قطار نظام و شکاف‌های بین دولت و ملت، تضعیف احزاب، تعطیلی نهادهای مدنی صنفی و... بیان شد و در ماردی نیز راهکارهایی ارائه شد. برخی جامعه‌شناسان و صاحب‌نظران دل‌سوز به‌طور شفاف، موارد فوق را به متولیان و حکمرانان یادآوری کردند. شکاف‌های اجتماعی، لزوم شناخت نسل‌ها و غفلت لاجوانه و مغرورانه برخی دست‌اندرکاران از نیازها و معضلات کشور را تشریح و تبیین کردند. برخی بر اساس استانداردهای علمی نتایج بررسی‌های میدانی خود را که از قبل تنظیم شده بود، ارائه کردند، تا شاید برای اصلاح امور، درک مشکلات و دفع بلائی دگر از سر ملک و ملت مظلوم چشمی بینا، گوش‌های شنوا و بدی بیضا پیدا شود و با توجه به تغییرات شتابان دنیای کنونی و مشکلات سخت و نرم فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی، که در موارد متعددی هم حاد و غامض شده‌اند، تدابیری اندیشیده شود. اما متأسفانه در اثر ناشنوائی برخی مسئولان و تحرکات نمایشی و عوام‌فریبانه‌شان وضعیت تفاوت چندانی نکرده است. مثلاً با فروکش کردن ظاهری برخی انتقادات، عده‌ای از متولیان و خطبه‌خوانان برسرمنبرها و بیست‌تربوین‌ها خود با خشم و عتاب به جوانان سرخورده و ناامید داغ و درفش نشان می‌دهند. به‌جای اینکه بر سببیل رفاقت، تدبیر و مدارا پیشه کنند؛ زبان به تهدید و تحسید می‌گشایند و بر آتش زیر خاکستر نفت می‌باشند. این گروه گویی هیچ زبان دیگری را تمرین نکرده‌اند؛ به جز زبان عتاب و خطاب. گویی هرگز به گوش‌شان نخورده که شاعر بزرگی که قرآن از بر خوانده است با چهارده روایت، راه‌کار حکومت‌داری و البته مردم‌داری را این‌گونه به وزن و قافی‌ه کشیده و در منظر جهانیان قرار داده که «آسایش دو گیتی تفسیر این دو حرف است/ با دوستان مروت با دشمنان مدارا»

سرمقاله

بر خورد امنیتی با دانشگاه؛ پر از هزینه، خالی از فایده

ولی‌الله شجاع‌پوریان - سخنان اخیر وزیر علوم درباره اختصاص محلی برای حضور نیروهای مسلح در دانشگاه‌ها، در روزهای گذشته موجی از نگرانی درباره امنیتی شدن فضای دانشگاه‌ها و بی‌توجهی به قانون را ایجاد کرد. اگرچه به فاصله یک روز از سوی وزارت‌خانه علوم موضوع به شکلی تکذیب شد و فعلاً نگرانی از این سخنان برطرف شد، اما بدون تردید در برهه‌هایی از تاریخ معاصر این اتفاق نگران کننده رخ داد. از همین رو در روزهای گذشته این نگرانی تشدید شد. نگارنده به عنوان یکی از نمایندگان مجلس ششم بدون واسطه تلاش و پی‌گیری همکارانم را برای تصویب طرح ممنوعیت ورود نیروهای مسلح به دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی کشور را از یاد نبرده‌ام، گرچه این طرح با توجه به تجارب مربوط به مبارزات سیاسی قبل انقلاب و کشتار دانشجویان دانشکده فنی تهران در سال‌ها پس از کودتای ۲۸ مرداد و درموردی در جریان انقلاب اسلامی نیز تکرار شده، اما با ظهور دولت اصلاحات و مجلس ششم در سپهر سیاسی ایران پس از انقلاب و وقوع حوادث سال ۸۷ و حمله به کوی دانشگاه تهران، همکارانم در مجلس ششم، طرحی را که از دوره پنجم در دستور کار مجلس قرار گرفته بود در ابتدای مجلس ششم در سال ۱۳۷۹ به تصویب رساندند. این مصوبه تصریح می‌کرد « ورود نیروهای مسلح برای انجام مأموریت‌های امنیتی، حمل و نگهداری سلاح و دستگیری افراد در محیط دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی کشور ممنوع است.» استدلال موافقان این طرح این بود که دانشگاه به عنوان یک نهاد مستقل و آزاد باید دور از برخوردهای پلیسی و سلبی باشد و حضور نیروهای مسلح در این مراکز، موجب امنیتی شدن فضای دانشگاه‌ها و احتمال بروز تنش می‌شود، حوادث سال ۷۸ نیز این رویکرد را تأیید می‌کرد که قانون به حمایت از دانشگاه و دانشجویان درآید. از این رو طرح حضور نیروهای مسلح در دانشگاه به هر شکلی محل تامل جدی است، و اگر کسی در پس ذهن خود نیز چنین خیالی دارد، قبل از اجرای این ایده، بهتر است که نتیجه تصمیماتی همچون گشت ارشاد را در سطح جامعه مورد بررسی قرار دهد. حضور پلیس برای نظارت بر امر حجاب در جامعه چه دستاوردی داشته که حالا قرار است با حضور پلیس در دانشگاه‌ها محقق شود؟ آیا حضور نیروهای مسلح در دانشگاه‌ها امکان بروز تنش و درگیری را در فضای دانشگاه‌ها تشدید نمی‌کند؟ اساساً طرح موضوعی که این شائبه را در سطح جامعه ایجاد و تقویت می‌کند در روزهایی که دانشگاه‌ها به عنوان یکی از کانون‌های اصلی تازمات‌های اخیر ملت‌په هستند با چه انگیزه‌ای مطرح می‌شود؟ دست کم اگر مصلحت دانشگاه مد نظر نباشد، طرح چنین موضوع حاشیه‌ساز در شرایط فعلی به سود آرامش جامعه نیست. تحرکاتی در سال‌های اخیر نشان می‌دهد برخی از درون نظام سیاسی بی‌میل نیستند که این موضوع ممکن شود و گستره فضای امنیتی برسر دانشگاه‌ها نیز کشیده شود، اما این امر علاوه بر تبعات ناگوار آن، بی‌اعتنایی کامل به قانون را نشان می‌دهد و باعث بی‌ارزش شدن قانون و قانون‌مداری از یک سو و تخفیف شأن دانش و دانشگاه در کشور می‌شود. با توجه به حوادث یک ماهه اخیر نمی‌توان از سویی معترضان را به رفتارهای قانونی فراخواند و از سویی قوانین صریح و رسمی کشور را نادیده گرفت، حتی بهتر بود به جای دور زدن قانون مجلس ششم و تلاش برای ورود نیروی نظامی به محیط‌های دانشجویی، با ممنوعیت ورود نیروهای موسوم به لباس شخصی به محیط دانشگاه، از بسیاری از چالش‌هایی که با حضور این افراد در دانشگاه‌ها اتفاق می‌افتد، جلوگیری شود. محیط دانشگاه باید به مثابه مکانی آزاد و مستقل محل تضارب آرا، افکار، عقاید، مناظره، بحث، چالش، گفتگو، انتقاد و حتی اعتراض باشد، قطعاً در محیط دانشگاه برخلاف تجمعات خیابانی احتمال بروز رفتارهای خشن همچون آتش زدن بانک و ... کمتر اتفاق می‌افتد و اگر مسئولان به دنبال حل مسئله - و نه صرفاً جمع کردن - هستند، باید امکان اعتراض و انتقاد را حداقل در فضای دانشجویی حفظ کنند. موضوعی که روز گذشته به شکلی عجیب مورد تهدید قرار گرفت. خبرهای رسیده نشان می‌دهد دانشجویی که در جلسه پرسش و پاسخ در حضور رئیس دانشگاه شریف به انتقاد از وضعیت موجود و عملکرد او پرداخت، یک روز پس از برگزاری این جلسه دستگیر شد. این موضوع نشان می‌دهد که اگرچه گفته شده از سخنان وزیر علوم برداشت اشتباه صورت گرفته، اما در عمل دانشگاه و دانشجویان گرفتار وضعیتی است که از لایه‌لای سخنان او طرح ورود نظامیان به دانشگاه و برخورد امنیتی با این قشر فریخته، چندان دور از ذهن تصمیم‌گیران نیست. از این منظر است که می‌توان به دست‌اندرکاران امنیت کشور یادآور شد که برخورد نظامی با مساله دانشگاه در سال‌های پیش از انقلاب این‌ها است که آینده این روش را نیز می‌توان در آن دید، پر از هزینه، خالی از فایده.